

Oppdøl

Løssalg 30 øre

Nr. 13

Torsdag 27. m

SNØSKREDULYKKEN I OPPDAL 8. MARS

Takk til hjelpemennskaper!

Efter norsk lov og rett er det politiets oppgave — og ansvar — å lede etterforskningen etter bortkomne personer. Ofte sier det seg selv at det ikke er mulig å komme noen veg uten bistand fra bygdefolket. Slik og- så danne gang. I tillegg til vårt unærkede Røde Kors Hjelpes-

korps, som alltid er beredt til rask og effektiv innsats, måtte frivillige påkalles i stort antall. Og midt oppe i den store tragedie raset førte med seg, var det godt å se den sterke medkjensle med de etterlatte som kom til uttrykk ved frivillig innsats. Det var en oppslutning om etterforskningen som jeg trygt tør betegne som ene-

stående. Neppa noen gang tidligere — i alle fall i dette århundre — har Oppdals befolkning gjort en så stor felles arbeidsinnsats for å hjelpe andre. En rørende godhet og en strålende velvilje ble lagt for dagen. Derfor føler jeg trang til å takke alle som deltok.

Det var et veldig arbeid som ble utført. Hvor mange tusen kubikkmeter snø som ble må-

ket, tør jeg ikke angyde. Men jeg vet at det ble utført så mange dagsverk at én mann ville hatt beskjefteigelse i 5 — fem — år om han skulle gjort alt alene. Og skulle arbeidet vært betalt, er det lett å regne ut at kr. 100 000,— neppa hadde strukket til.

Men det er ikke vanlig å kreve betaling i slike tilfeller. God gammel tradisjon tilsier at når utykken er ute, da hjelper vi gratis. Jeg vet at alle følger en personlig utredsstillelse ved sin innsats i et tilfelle som dette da hjelpen virkelig trengtes. Og når alt kommer til alt, er en god samvitighet ingen dårlig belønning.

Det er ikke mulig å nevne alle ved navn. Jeg finner det heller ikke riktig å nevne de som deltok hele uken, fra første stund til siste time. Ingen nevnt, ingen glemt.

Hjertelig takk alle sammen! Oppdal lensmannskontor, den 24. mars 1969.

Oddmund Hoel.

Grufull rasulykke i Oppdal

Oppløsing av 1969

Lørdag ved middagstid hendte en grufull snøskredulykke i Skårådalen mellom Vangslia og Blåoret nord for Oppdal sentrum. Syv unge mennesker fra Trondheim omkom i snømassene og tre andre som også ble rammet av raset, ble berget, under tildeles dramatiske om-

stendigheter. Dette er den største snøskredulykke på hundre år i Oppdal. De omkomne, som var ansatt i en Trondheimsbank, var på vinterferie i Oppdal, og hadde tatt en tur lørdag formiddag. Etter fjellturen skulle de ned til bygda igjen og har tatt feil rute og gått ned i den trange Skårådalen, stedet for å ta ned dalen som ligger noe lenger øst.

En av de som overlevde forteller at de ikke ante noe om at det kunne være rasfare, noen så hard og fast ut. Raset kom helt plutselig, og det var ingen sjans å komme unna for de som var lengst bak.

En av de overlevende kjørte så ned mot bygda og fikk mobilisert hjelp, og leilighen etter de begravde ble satt i gang. Innbil nå (onsdag) var seks av de omkomne innnet.

Det har vært en intens leking etter de omkomne i disse dager, og stor innsats fra hjelpekrets og frivillige, samt militære fra Hjerkin.

De syv omkomne, som var ansatt i Bergens Privatbank i Trondheim er:

- Elise Youg, f. 1946, gift.
- Ekteparet Inger og John Kr. Stubban. Født h.h.v. 1946 og 1942.

- Arne Pedersen, f. 1943.
- Toger Lise Ellertsen, f. 1945.
- Liv Holt, f. 1940, gift.
- Elise Irene Gaurvik, f. 1940.

Hun er ennå ikke funnet. Den tragiske ulykke har om-

naturlig er gjort et dypt inntrykk her i Oppdal. Det har vært uranlig lite snø på Oppdal tidligere i vinter, men i det siste har det kommet en god del, noe som har lagt forholdene tilrette for ras. En hadde mildvær og senere frost, og så satte det inn med enø-

byger og storm fra sydvest, noe som gjorde at snoen fikk et reg i de dalene som lå på tvers av vindretningen. Når så undertrykket er slått er det stor fare for ras. — Det må derfor utvises den største forsiktighet når en passerer rasfarlige steder